

ЗАЯВА

Членів Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин

Ознайомившись із адресованим Вам листом Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України від 28 лютого 2018 року № 04-31/7-73(42086) та з доданим до нього роз'ясненням щодо виду та способу голосування за кандидатури на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини **вважаємо надане роз'яснення таким, що суперечить** Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини».

Відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України восьмого скликання» від 4 грудня 2014 року № 22-VIII одним із предметів відання Комітету є **діяльність Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини**.

Відповідно до частини другої статті 5 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» Уповноважений призначається на посаду і звільняється з посади Верховною Радою України таємним голосуванням шляхом подання бюлетенів.

Відповідно до частини третьої статті 6 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» голосування проводиться під час пленарних засідань Верховної Ради України бюлетенями для таємного голосування, але не раніш як через десять днів і не пізніше ніж через двадцять днів після закінчення строку для висунування кандидатів для участі у виборах.

Проте, готуючи роз'яснення, Комітет з питань Регламенту проігнорував положення статті 5 Закону «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» та не врахував вимоги статті 6 цього Закону. Натомість, в обґрунтування свого роз'яснення Комітетом було використано Рішення Конституційного Суду України № 15-рп/2012, яке не має жодного стосунку до питання призначення Уповноваженого. Визнання Конституційним Судом України законів (їх окремих положень) неконституційними має наслідком втрату чинності лише тих положень, про які йдеться в рішенні КСУ (стаття 91 Закону України «Про Конституційний Суд України»).

Конституційний Суд може розвивати і конкретизувати юридичну позицію Суду у своїх наступних актах, змінювати юридичну позицію Суду в разі суттєвої зміни нормативного регулювання, яким керувався Суд при висловленні такої позиції, або за наявності об'єктивних підстав необхідності покращення захисту конституційних прав і свобод з урахуванням міжнародних зобов'язань України та за умови обґрунтування такої зміни в акті Суду (частина друга статті 92 Закону України «Про Конституційний Суд України»).

Крім того, практика Конституційного Суду України свідчить, що, вирішуючи скарги щодо неконституційності законів (їх положень), Конституційний Суд України перш за все аналізує суть конституційного положення, порушення якого оскаржується, та аргументи, якими обґрунтовується конституційне подання. **Тому оскільки конституційні положення щодо обрання Голови ВРУ, про які йшлося у рішенні № 15-рп/2012, за своїм характером та суттю не мають зв'язку з конституційним положенням статті 101 Конституції України, обґрунтовувати правомірність положень щодо таємного голосування за обрання Уповноваженого ВРУ з прав людини правовою позицією рішення КСУ № 15-рп/2012 немає підстав.**

Разом з тим, відповідно до частини сьомої статті 208 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» рішення про призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини приймається Верховною Радою відкритим голосуванням більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради. Звертаємо увагу, що зміни до вказаної статті Регламенту було внесено у липні 2017 року Законом України «Про Конституційний Суд України», що, на наше переконання, було зроблено з грубим порушенням вимог Закону України «Про Регламент Верховної Ради України».

Очевидною на сьогодні є колізія правових норм двох законів України, усунення якої можливо лише шляхом внесення змін до законодавства.

Крім того наголошуємо, що враховуючи вимоги статті 6 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» та розклад пленарних засідань шостої сесії Верховної Ради України VIII скликання єдиним можливим днем для голосування було 6 червня 2017 року.

Проте, як відомо, 6 червня 2017 року розгляду питання призначення Уповноваженого під час пленарного засідання Верховної Ради України не відбулося.

Враховуючи вищевикладене, без внесення зміни до законодавства голосування у будь-який спосіб призведе до порушення норм Закону.

Народні депутати України, члени Комітету